

# ע"פ 45740/11- אבן עמי הנדסה אזרחית בע"מ,יריב בן עמי,ערן בן עמי,אבן עמי בע"מ נגד עיריית ירושלים

בית המשפט המחוזי בירושלים שבתו כבית-משפט לערעוורים פליליים

ע"פ 45740-11-16

בפני כב' השופט משה סובל

המבקשים:

1. אבן עמי הנדסה אזרחית בע"מ
2. יריב בן עמי
3. ערן בן עמי
4. אבן עמי בע"מ  
קולム ע"י ב"כ עו"ד אלכסנדר בר-שדה (בראיב)

נגד

המשיבה:

עיריית ירושלים  
באמצעות המחלקה המשפטית

## החלטה

1. לפניה בקשה למכבב את המועד שנקבע בגזר דין לביצוע צו הריסה וסילוק מבנים, וזאת עד להכרעה בערעוור. בגזר דין של בית המשפט לעניינים מקומיים בירושלים (כב' השופט א' גורדון) בת"פ 7292/13, מיום 16.5.18, נקבע, בין היתר, כי המבקשים (הנאשמים) ימנעו משימוש בשטח הנדון שלא בהתאם למצבי התכנוני החל עליו, ויפנו או יחרסו את כל הבניה והשימוש הבלתי חוקיים עד ליום 18.9.16.

העובדות הضرיקות לעניין

2. נגד המבקשים הוגש שני כתבי אישום המייחסים להם פעילות בניגוד לחוק בשטח המצוי ברחוב דרך חברון, ליד מחסום 300 בירושלים. על פי הנטען בכתב האישום, המבקשים הפעילו בשטח מגירה, תחנת דלק, מוסר, מטמנה, תחנת מעבר לאשפה ופסולת; וכן הציבו מבנים ללא היתר. כל זאת בעוד שעדי השטח לא חלה כל תכנית מאושרת או מופקדת כך שהבנייה והשימוש בו אסורים.

3. בהכרעת הדין מיום 3.4.16 הורשו המבקשים, לאחר שמייעת הוכחות, בעיריות של ביצוע עבודה ושימוש חורג ללא היתר, לפי חוק התכנון והבנייה, תשכ"ה-1965 ותקנות התכנון והבנייה (עבודה ושימוש הטעונים יותר), תשכ"ז-1967. המבקשים זכו מרבע עבירות של הפעלת עסק ללא רישיון לפי חוק רישיון עסקים, תשכ"ח-1968.

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

4. כאמור, בגין הדין נקבע כי על המבוקשים להימנע משימוש בשטח הנדון שלא בהתאם למצוות התקנוני החול עליון, ולפנותו או להרços את כל הבניה והשימוש הבלתי חוקיים. בمعنى כתיבת גזר הדין הסכימו הצדדים על ארכה בת ארבעה חודשים לביצוע הוראות אלו. כן הוסכם כי הוועדה המקומית לתכנון ולבניה תהיה מוסמכת לבצע את הפינוי וההריסה עצמה, אם לא ייעשו זאת המבוקשים במועד שנקבע.
5. ביום 16.11.16 דחה בית משפט קמא (כב' השופט פ' שטרק) את בקשה המבוקשים למתן ארכה למועד ביצוע צו הריסה, מן הטעם שמדובר בגין דין חלוט וכי יש לקיים צו הריסה כל עוד לא בוטל. על החלטה זו הגישו המבוקשים ערעור לבית משפט זה, ובמצורף לו את הבקשה דנא לעיוכוב ביצוע עד ההכרעה בערעור.
6. בבקשתה נטען כי מאז הנוחות נטה לטובת המבוקשים; וכי שימוש אי-קבالت הבקשה תהיה ביצוע גזר דין על ידי הוועדה המקומית בסיווג משטרת ישראל, דבר שיגרום למבוקשים הוצאות כספיות כבדות ומיותרות, להן אין הצדקה שהחלה בעצמן לפעול באופן נרץ לקיים גזר דין. בהקשר זה נטען, כי המבוקשים הפסיקו את פעילותם באתר, פינו את המבנים הארעיים ואת רוב המכולות, פרקו את הסככות, וכל שנותר להם הוא סיום והתארגנות נוספת.
7. המשיבה מתנגדת לבקשתה מן הטעם שלא הוצג כל נימוק המצדיק מתן ארכה מעבר לפרקי הזמן שהוסכם בין הצדדים עוד בחודש Mai 2016. עם זאת, הסכימה המשיבה, לפנים משותת הדין, ליתן למבוקשים ארכה קצרה בת 14 ימים לצרכי התארגנות.

#### דין והכרעה

8. לאחר שעינתי בבקשתה, בנספחה ובתגובה לה, הגיעתי לכל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.
9. במסגרת דין בבקשתה לעיוכוב ביצוע צוו הריסה ופינוי עד להכרעה בערעור, נבחנים שני שיקולים: האחד - סיכון הערעור; והשני - מאז הנוחות (ע"פ 11/3633 הול דר ליסינג בע"מ נ' הוועדה המקומית לתכנון ובניה נתניה, פס' 14-17 להחלטת כב' השופט י' דנטיגר (26.5.11)). על רקע זה יש לבחון את סיכון ערעורם של המבוקשים על החלטת בית משפט קמא מיום 16.11.16, כמו גם את מאז הנוחות.
10. בוחנת סיכון הערעור היא כמובן בוחנה לכואורית (ע"פ 3633/11 הנ"ל, פס' 14). הערעור מופנה נגד ההחלטה שלא ליתן ארכה נוספת לשם ביצוע גזר הדין. אלא שכאמר, בمعنى מתן גזר דין (18.5.16) הסכימו הצדדים על ארכה בת ארבעה חודשים לביצוע הצוו, שיכנס לתוקף ביום 16.9.18. מעבר לעצם ההסכם, הודיע ב"כ המבוקשים "שההסכם לעונש אינה מונעת ממי לערער על הכרעת הדין" (עמ' 1 לפרוטוקול); ובכך גلومה גם הסכמה שלא לערער על גזר דין, לרבות מועד הביצוע שנקבעו בו. זאת ועוד, מעבר לארבעת החודשים המוסכמים לביצוע הריסה והפינוי, בפועל זכו המבוקשים בלמעלה מחודשים נוספים, אף הם לא

ונצלו להשלמת ביצוע גזר הדין. המבקשים ידעו והסכימו לא רק למועד הביצוע האמור, אלא גם לכך שאם לא יבוצעו את גזר הדין במועד - הועדה המקומית תוכל לעשות כן במקום. הדעת נותנת, כי לו רצוי המבקשים להימנע מכך, יהיה עליהם להזדרז ולפעול במסגרת סד הזמן לו הסכימו במעמד מתן גזר הדין. לפיכך, סיכוי הערעור בהיבט זה קליושים (השו ע"פ 3633/11 הנ"ל, פס' 16).

11. גם מאזן הנוחות נוטה נגד אישור הבקשה. ראשית, השטח לגביו הוצאו צווי ההריסה והפינוי משמש כאתר עבודה ועל כן, להבדיל מבניינים המשמשים למגורים, אין בהריסת המבנים (שלפי הנטען מילא כבר הושלמה) ובפינווי השטח כדי לגרום למבקשים נזק החורג מהמושור הכספי. שנית, הנזק הכספי לו טוענים המבקשים אינם בלתי הפיר, אך שנית יהיה לפצותם עליו במקרה שעורורם יתקבל (רע"א 5288/08 **טייטלבאום נ' מינהל מקרקעי ישראל מרכז**, פס' 5 להחלטת כב' השופטת ע' ארבל (15.6.08)).

12. לעומת זאת מן הצורך בעיר, כי טענות המבקשים בתגובהם מיום 16.11.24, הנוגעות להתנהלות המשיבה בקשר לשימוש בשטח ולמחלוקת לגבי גודל השטח, אין רלוונטיות שכן לא מדובר בערעור על הכרעת הדין אלא בחילתה אשר במרכזה עומדת אך שאלת הצדקה דחיה מועד ביצוע גזר הדין שנקבע כאמור בהסכמה הצדדים.

13. לאור האמור, הבקשה נדחתת. יובהר, כי אין בהחלטה זו כדי למנוע מהוועדה המקומית להשווות את מועד פעולתה לצורכי התארגנות המבקשים, בהתאם לנוכנות שהביעה בתגובהה לבקשתה.

**המצוירות תשליך העתק החלטה זו לב"כ הצדדים.**

ניתנה היום, כ"ד חשוון תשע"ז, 25 נובמבר 2016, בהעדר הצדדים.